

Προς τον εξοχώτατον αρχιστόλαρχον
και Διευθυντήν απασών των κατά
θάλασσαν ελλ. Δυνάμεων
λορδ Κόγγραν

Εξοχώτατε!

Δεν λείπω κατά χρέος να σας ειδοποιήσω τα όσα μέχρι τούδε επράξαμεν.

Εις τας 20 του τρέχοντος εκάμαμεν απόβασιν εις την Κρήτην από τον λιμένα Άγιος Νικόλαος, πλησίον του φρουρίου Σπιναλόγκας, εκυριεύσαμεν χωρίς αντίστασιν το χωρίον Κριτζιά, την δε ακόλουθον ημέραν εκινήσαμεν κατά του Νεοχωρίου της Μεραμπέλου, όπου ηύρομεν διακοσίους εχθρούς, εξ αυτών άλλους μεν εφονεύσαμεν, άλλους δε εξωγρήσαμεν, και οι μένοντες κατέφυγον εις έναν δυνατόν πύργον του διαληφθέντος χωρίου, εν ω δεν έχωμεν αυτούς πολιορκημένους, έφθασαν υπέρ τους 300 προς βοήθειαν των, αλλά και αυτοί έλαβον τα επίχειρα της ορμής των, διότι όχι μόνον τους εβιάσαμεν να οπισθοδρομήσουν, αλλά και ζωντανούς επιάσαμεν εξ αυτών εξ αυτών δεκατέσσερεις, και 50 αλογομούλαρα, εκτός των φονευμένων.

Εις αυτήν την μάχην εκ των εδικών εφονεύθησαν τέσσερεις και επληγώθησαν 7 εξ αυτών ήτον και ο Γενναίος Κ. Ιωάννης Χουδάλης.

Την αυτήν ημέραν εν σώμα διορισμένον να προκαταλάβη τα στενώματα της Σπιναλόγκας εφόνευσε 20 εχθρούς και 8 ζωντανούς έπιασε με πολλά γυναικόπαιδα.

Εις τας 23 του ιδίου εν ω εκανονοβουλούσαμεν τους εις Πύργον κλεισθέντας εχθρούς, έφθασαν αιφνιδίως υπέρ τας δύο χιλιάδας, εφοδιασμένους με 3 κανόνια, και 1 χαβάν, και διοικούμενοι παρά του Κεχαγιάμπεη του Μεγάλου Κάστρου αλλ'η παραδειγμάτιστος ορμή των Ελλήνων εμπόδισε την προχώρησιν των ενδότερον· και ούτως εβιάσθησαν να στρατοπεδεύσουν εις μίαν οχυράν θέσιν ενός μοναστηρίου, αντίκρυ των εδικών μας οχυρωμάτων.

Ο αμοιβαίος τουφεκισμός και κανονιοβολισμός διήρκεσεν υπέρ τας 7 ώρας, αλλ'οι Έλληνες τελευταίον εις τα οχυρώματα των εχθρών επιτεσόντες πανταχόθεν, τους εβιάσαν να περικλεισθώσιν εις το μοναστήρι όλοι. Περί την [] ώραν της νυκτός, επειδή και οι Έλληνες πολλά πλησιάσαντες έμελλον να επιτέσωσι και εις αυτό το μοναστήρι, οι εχθροί απελπισθέντες πλέον έφυγον κακήν κακώς, αφήσαντες τα κανόνια των, χαβάνι, και πολεμοφόδια, ζωοτροφάς και πολλά κιλά αρμάτων και τρεις σημαίας.

Εις αύτην την μάχην εφονεύθησαν υπέρ τους 200 εχθρούς, και 6 εξωγρήθησαν και 150 αλογομούλαρα, επληγώθη και ο ίδιος ο Κιαχαγιάμπεης, εκ των εδικών μας πέντε μόνον επληγώθησαν.

Εις τας 24 του ιδίου οι εις πύργον πολιορκημένοι εχθροί απελπισθέντες παρεδώθησαν, και τους μεν Αλβανούς 20 τον αριθμόν εστείλαμεν εις την Ιεράπετραν· οι δε Κρήτες εν ω παρέδιδον τα όπλα εις τον επί τούτου διορισμένον οπλαρχηγόν Ιάκωβον Κουμάκην, μετανοήσαντες, ως φαίνεται, εκτύπησαν τον διαληφθέντα με το μαχαίρι, και άλλους δέκα Έλληνας κατέσφαξαν, και ευθύς εκλήσθησαν εις μίαν εκκλησίαν, όπου και εκεί εβάσταξαν τέσσαρας ώρας εις πόλεμον, αλλ'οι Έλληνες ορμήσαντες έκαυσαν την εκκλησίαν και τους εν αυτή εχθρούς, λαβόντες τα επίχειρα της απιστίας των, μόλις ημπόρεσεν να διασώσωμεν από την ορμήν των Ελλήνων, τους δύο μεγάλους των Τούρκων με τον δούλον των.

Δεν λείπομεν δε και αύθις να σας είπωμεν, ότι η εν Κρήτη παρουσία σας είναι αναγκαιοτάτη, διότι και οι Έλληνες εμψυχώνονται, και το φρούριον της Ιεράπετρας ευθύς θέλομεν κυριεύση.

Μένομεν ευσεβάστως

Εκ του κατά το Νεοχώρι στρατοπέδου
τη 25 9μβρίου 1827

ο Γ. αρχηγός της εκστρατείας της Κρήτης

Ιωάννης Χάλης